

Den Urenlighed, den Jordærvælselse af Luften og af Jordbunden, som følger af, at Slagterier ere spredte omkring i Byen, og at derfra udtastes i Gaardsrummene meget Affald, og udflyder Blod og andre Stoffer i Høvedstenene i Byen, vil undgaaes, og at de nuværende Forhold ere Aarsag til megen Eygdom i Befolkningen, er tilstrækkelig oplyst af Lægerne. At tilveiebringe offentlige Slagtehusse uden Forpligtelse for Slagterne til udelukkende at benytte disse til Slagtning, vil derfor som en Sundhedsforanstaltning være ganske unyttig og i økonomisk Henseende for Kommunen neppe kunne anbefales. Men idet jeg saaledes er overbevist om, og har søgt at godtgjøre, at Oprettelsen af offentlige Slagtehusse med Slagtevang er i de større Byer en for Befolkningens Sundhed i disse nødvendige Foranstaltning, at den kan gennemføres uden at paadrage de paagjældende Kommuner nogen økonomisk Byrde og være til Fordel for Slagterne samt medfører, at Kjødet, der sælges, baade bliver af bedre Bestaffenhed og billigere, beder jeg om det ærede Udvalgs velvillige Understøttelse til Lovforslagets videre Fremme. — Det er meget muligt, at den omhandlede Foranstaltning i enkelte af de større Kjøbstæder kan ventes truffet, uden at der i saa Henseende udtræves noget Paalag fra Lovgivningens Side, og jeg erkjender tilfulde, at det er ønskeligt, at dette maatte være uundværdigt; men det er derimod vist, at der ikke med nogen Nytte vil kunne i Kommunerne virkes for, at disse frivilligt tage Beslutning herom, naar der ikke forud ved Lovgivningen er fastsat, at Slagtevang kan paabydes, og under hvilke Betingelser et saadant Paabud vedtægtsmæssig med vedkommende Ministers Samtykke kan gives. — Maatte Lovforslaget give Anledning til, at dette kan opnaas, vil allerede Meget være vundet.

Den 18de Januar. 1881.